

De Da Vinci Kolder

(The Da Vinci Cold)

Eenakter voor jongeren

door

BRADLEY HAYWARD

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DA VINCI KOLDER - THE DA VINCI COLD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BRADLEY HAYWARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2005 by BRADLEY HAYWARD
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: **Bradley Hayward** groeide op in het Canadese gehucht Oxbow, Saskatchewan, waar helemaal niets te beleven viel, zodat hij tijd in overvloed had om zijn eerste toneelstuk te schrijven. Sindsdien heeft hij meer dan 30 stukken geschreven die in meer dan 20 landen (Duitsland, Spanje, Italië, Australië, Noorwegen, China, Japan, om er een paar te noemen) zijn opgevoerd. Twee van zijn stukken zijn off-Broadway opgevoerd. Zijn eenakters voor middelbare scholieren zijn op theaterfestivals door heel Noord-Amerika en Canada opgevoerd. Tegenwoordig woont hij in Californië, net buiten Los Angeles (en staat waarschijnlijk vast in de file).

THE DA VINCI COLD
by
BRADLEY HAYWARD

Personages

(5 dames, 4 heren)

LAURA:	pietere tiener,	17
PENNY:	haar beste vriendin,	17
THEO:	kabeltelevisiemonteur,	40
DEEN:	internetinstallateur,	18
MARLEEN:	chauffeuse van koeriersbedrijf,	30
BETSY:	cosmeticaconsulente,	50
OLIVIA:	padvindster,	8
JOS:	Laura's broer,	28
LEONARDO:	denkt diep na,	60

Duur van het stuk

Ongeveer 40 tot 45 minuten.

Decor

De huidige tijd. Laura's woonkamer in een nieuwbouwwijk. Er zijn drie uitgangen; de voordeur naar de voortuin, de keukendeur en een overwelfde doorgang met de trap naar boven. Midden in de kamer staat een heel grote sofa. Verder staan er nog een of twee stoelen, eventueel fauteuils, een groot televisietoestel en een computermeubel.

Rekwisieten

Deken
Doos tissues
Emmer
Twee dokterbriefjes
Mobiele telefoon
2 Zakken chips
Sleutels
Gereedschapskist
Kabels
Clipboard
Vork en stoofschotel
Doos van koeriersbedrijf "Snel" met daarin balletschoenen
Gereedschap
Grote kabelhaspel
Roze dozen met make-up
Geld
Kippenpootjes
Koekjes gebakken door padvindsters
Stethoscoop
Dokterstas
Lange baard
Dennengeur luchtverfrisser
Cryptex (bus of cilinder van ongeveer 30 cm)
Viltstift
Zwitsal vochtig doekje
Stukje papier
Poederdons

DE DA VINCI KOLDER (The Da Vinci Cold)

(ALS HET DOEK OPGAAT ligt LAURA op de sofa onder een grote deken. Er staat een emmer naast haar en er liggen overal verfrommelde tissues. Ze spreekt tegen het publiek.)

LAURA: Ik werd vanmorgen misselijk wakker. En ik bedoel dus echt strontmisselijk! Je weet wel, alsof mijn maag een emmer vol snot is. Zo voel ik me. Hier staat een emmer, voor het geval dat. En ik lieg niet, hoor! Ik heb een briefje van de dokter om het te bewijzen. *(ze haalt een briefje uit haar zak tevoorschijn)* Hetzelfde doktersbriefje dat er voor zorgde dat ik vandaag niet naar school hoefde. Wat mijn moeder en de directeur van school niet weten is dat het enige wat nodig is om zo'n briefje te krijgen verschrikkelijk goed toneelspelen is. Dat en de dokter een briefje van twintig toestoppen. Voor twintig euro heb ik kou gevat en vrij van school. Voor vijftig euro heb ik Pfeiffer, maar dan krijg je enge medicijnen. En geloof me, ik heb geen zin om voor een weekje vrij van school zetpillen te gebruiken. Om nog maar te zwijgen van Mams hete adem de hele dag in mijn nek. Als ik kou gevat heb kan zij gewoon naar haar werk gaan, zolang ik haar maar elk uur bel om te zeggen dat alles goed gaat. En met de technologie van tegenwoordig kan ik tegelijkertijd thuis ziek liggen en weg zijn met mijn vriendinnen. Kijk goed, je kunt er nog van leren. *(ze haalt een mobieltje tevoorschijn en kiest een nummer. Ze doet alsof ze overgeeft)* Mag ik mevrouw Weber, alstublieft? ... Met haar dochter... haar door ziekte uitgeschakelde dochter.... Dank u. *(tegen het publiek)* Misschien vragen jullie jezelf af wat voor arts een doktersbriefje aan een volkomen gezonde tiener geeft. Ik zal jullie zeggen wat voor dokter. Een geweldige dokter! Eigenlijk is hij mijn oudere broer. Het was zijn idee dat ik een dagje spijbelde. Vanmorgen heeft hij de man ontmoet die weet wat de zin van het leven is. Hoorden jullie dat? De zin van het leven! En omdat hij zo'n schat van een broer is wilde hij me in het geheim laten delen. Dus vandaag is de dag dat mijn leven voorgoed zal veranderen. *(in de telefoon)* Mam? ... O, het gaat wel... Ik wilde alleen maar even zeggen dat u tussen de middag niet thuis hoeft te komen... Ja, ik weet het zeker. Als u eten voor me maakt, kots ik het er toch weer uit.

(PENNY komt op met twee grote zakken chips. Ze ziet er bijzonder aantrekkelijk uit, maar het buskruit heeft ze niet uitgevonden.)

PENNY: Laura, wil je gewoon of paprika?

LAURA: *(haar hand over het mondstuk)* Gewoon. *(PENNY opent de zak "gewoon" en begint te eten)* Ik denk dat ik de rest van de dag maar ga slapen... Nee, je hoeft hier echt niet te zijn als ik zo'n beetje voor Pampus lig... Jazeker, ik weet het zeker... Ik wil gewoon alleen zijn... Ja, Moeder, ik heb je de eerste keer al gehoord! Ik zal wat eten. Zelfs al kan ik niets binnen houden. *(ze reikt naar de zak chips, pakt er een uit en kauwt erop)* Wat dat was? O, niks... Ik zie u als u thuiskomt. *(ze klapt het mobieltje dicht en pakt nog een chip)* Goh, ze is zo bezig!

PENNY: Zo beroerd is ze niet.

LAURA: Probeer jij maar eens met haar te leven, dan zou je ook klagen!

PENNY: Oké, oké. Vergeet maar dat ik iets zei. Ben je klaar om weg te gaan?

LAURA: Yes. Hier is mijn doktersbriefje. Heb jij er ook een?

PENNY: Reken maar!

LAURA: Heeft hij je griep gegeven? Of iets ergers?

PENNY: Eigenlijk had ik geen twintig euro. Ik kon er maar acht en een half bij elkaar schrapen. *(ze geeft LAURA haar briefje)* Dus heb ik dit.

LAURA: *(leest)* Hoofdroos?

PENNY: 't Was op het kantje, maar Mams trapte erin. Dus, gaan we nog of niet?

LAURA: Ik zal me even aankleden. *(ze komt geheel aangekleed onder de deken vandaan)*

PENNY: *(lacht)* Dat was snel.

LAURA: We hebben geen seconde te verliezen. Mam komt om vier uur thuis. We hebben dus niet zo lang om onze missie te volbrengen.

PENNY: Vertel me nog eens precies wat onze missie is.

LAURA: Penny, ik heb het al honderd keer verteld.

PENNY: Dat weet ik, maar hiervoor mis ik scheikunde. En dat kan ik me eigenlijk niet veroorloven, tenzij het heel, heel belangrijk is. Ik zit al in de penarie vanwege het exploderen van het lab.

LAURA: Dat was niet jouw schuld. Iedereen weet dat jij veel haarlak op je haar doet. Mevrouw Groen had je nooit in de buurt van een bunsenbrander moeten laten komen.

PENNY: En wat dacht je van biologie? Al mijn B-vakken zijn naar de knoppen!

LAURA: Ik denk dat je maanden geleden al voor biologie gezakt was toen je de kat van meneer Zuiker had ontleed.

PENNY: Hoe had ik moeten weten dat hij alleen maar sliep?

LAURA: Het open blik Whiskas had je een hint kunnen geven.

PENNY: Hou je me voor de gek?

LAURA: Moet je horen, het gebeurt niet elke dag dat twee HAVO leerlingen een volkomen legitieme reden hebben om te spijbelen. Wat wij vandaag zullen leren is buitengewoon belangrijk. Waarschijnlijk het allerbelangrijkste dat we ooit zullen leren. Zeker essentiëler dan het uit het hoofd leren van het atoomgetal van waterstof.

PENNY: Dat is zes, toch?

LAURA: Vanwege de tijd, ja. Het atoomgetal van waterstof is inderdaad zes. Goed zo, Penny.

PENNY: Wauw! Een moment dacht ik niet dat ik ook maar iets wist!

LAURA: *(pakt haar sleutels)* Klaar?

PENNY: Reken maar, ik kan niet wachten!

LAURA: Ik ook niet!

(Ze zijn bijna bij de deur als de DEURBEL gaat. Ze blijven als bevroren staan.)

PENNY: Verwacht jij iemand?

LAURA: Nee. Tenminste niet dat ik weet.

(De DEURBEL gaat weer.)

PENNY: Ga je niet open doen?

LAURA: We hebben geen tijd. Laten we gewoon doodstil blijven staan en hopen dat ze weggaan.

(De DEURBEL gaat drie keer.)

PENNY: Kom op, laten we stiekem via de achterdeur gaan.

LAURA: Kan niet. Mijn scooter staat voor. Dan zien ze ons.

PENNY: Doe dan de deur maar open.

LAURA: Ik zal wel geen keus hebben. *(ze wil de deurkruk pakken, maar stopt dan)* Wacht! Geef me een paar tissues. Als Mam iemand hierheen gestuurd heeft om me te controleren, kan ik beter ziek lijken.

PENNY: Wat ben je toch slim, Laura. *(ze gooit een doos tissues naar LAURA en wacht dan tot die de deur opendoet)*

LAURA: *(staart wezenloos naar PENNY)* En het ziet er waarschijnlijk niet goed uit als jij hier toevallig ook net bent.

PENNY: Je hebt gelijk... wat wil je dat ik doe?

LAURA: Je verstoppem.

PENNY: Juist. *(ze probeert op handen en knieën onder de bank te*

kruipen)

LAURA: Penny...

PENNY: Ja?

LAURA: Ik denk dat naar hiernaast gaan ook goed is.

PENNY: *(lacht)* O ja. Natuurlijk.

(Ze gaat af naar de keuken. LAURA doet de voordeur open en daar staat THEO. Hij heeft een bierbuik en draagt een afzakkende spijkerbroek. Hij heeft een gereedschapskist bij zich, een clipboard en wat kabels over zijn schouder.)

LAURA: Kan ik helpen?

THEO: Ik ben van de kabelmaatschappij, jongedame.

LAURA: Wat verkoop je?

THEO: Niets.

LAURA: Dat zal wel. Nou, laat horen. En vlug een beetje.

THEO: Ik verkoop echt niets. Hoewel, als je ons uitgebreide pakket kiest, doen we daar gratis een DVD-speler bij. De honderd euro aansluitingskosten niet meegerekend.

LAURA: Kun je een andere keer terugkomen?

THEO: Nee, meissie. Mijn baas heeft me met klem bevolen hier HDTV te installeren. Zo snel mogelijk.

LAURA: Waarom?

THEO: *(stapt naar binnen en kijkt op zijn clipboard)* Hier staat dat je moeder gistermiddag een dringend telefoontje heeft gepleegd met de eis dat we zo snel mogelijk zouden komen om de boel te upgraden.

LAURA: Dat is niets voor Mam.

THEO: Ik was er bij toen we het telefoontje kregen. Het klonk of ze het meende. Ik kon haar vanuit de andere kant van het kantoor horen schreeuwen.

LAURA: Je moet je vergissen. Mijn moeder schreeuwt niet.

THEO: Vertel dat maar aan onze werkverdelers. Ze schreeuwde zo hard dat zijn trommelvliezen bijna uit zijn neusgaten ploften.

LAURA: Dit kan niet kloppen. We kijken bijna nooit naar tv.

THEO: Ze had het over een wazig beeld bij Teleshop. We dachten dat het een probleem met lage resolutie was.

LAURA: Maar ze gruwet van Teleshop!

THEO: Dat kan wel wezen, maar ik heb mijn orders. Als er een probleem is, moet ze ons maar bellen. Maar bedenk wel dat het weer vijftig euro kost om de boel af te sluiten. *(hij ploft zijn spullen op de grond bij het tv-toestel en gaat aan de slag)*

LAURA: Nou ja, hoe lang gaat dat duren?

THEO: Over een uurtje heb ik de boel aan de praat.

LAURA: Een uur? Ik kan geen uur wachten!

THEO: Ik wil niet nieuwsgierig zijn, maar het lijkt of je ziek thuis van school bent. Waar zou je in hemelsnaam heen moeten?

LAURA: Dat gaat je geen bliksem aan.

THEO: Bliksem? Zeggen ze dat tegenwoordig nog?

(PENNY komt op, nu met een vork en een stoofschotel.)

PENNY: Wie was dat?

LAURA: De kabeltelevisiemonteur.

THEO: Ik zie dat je een handlanger hebt.

PENNY: *(zachtjes)* Waarom is hij er nog?

LAURA: Blijkbaar installeert hij HDTV bij ons.

PENNY: Vet.

LAURA: Niks vet! We zouden toch naar... *(ze merkt dat THEO afluistert)* ...je weet wel... over vijf minuten.

THEO: Ik wist dat jullie iets in jullie schild voerden. Maar wees gerust, ik zal jullie niet verlinken, zolang jullie me rustig mijn werk laten doen. Ik wil dat dit zo spoedig mogelijk klaar is.

LAURA: Je bent niet de enige.

THEO: Als het niet zo is, krijgt mijn baas een hartverzakking. Eerlijk gezegd is iedereen op ons bedrijf bang voor je moeder.

LAURA: Ik zeg nog steeds dat je in het verkeerde huis bent.

THEO: Dat kan wel wezen, ik maak het hier af. Ik wil niet het risico lopen dat ze haar woede op mij uitleeft.

LAURA: Waar wacht je dan nog op?

THEO: Jeetje, zo moeder, zo dochter. *(hij loopt naar het tv-toestel en gaat aan de slag met gereedschappen en kabels)*

(LAURA en PENNY hebben een privé-gesprek.)

PENNY: Wat gaan we doen?

LAURA: Laat me even denken...

PENNY: Goed idee. Dat is jouw afdeling. *(ze stopt haar vork in de stoofschotel en neemt een flinke hap)*

LAURA: Wat doe je?

PENNY: Ik heb honger. We hebben alleen maar chips gehad.

LAURA: Je kunt niet zomaar onze koelkast plunderen. Dat was misschien wel voor het avondeten. Wat is het eigenlijk?

PENNY: Geen idee. *(ze neemt nog een hap)* Maar, man, wat is het lekker!

LAURA: Zet terug. En roer het een beetje zodat Mam niet ziet dat er paar happen uit genomen waren.

PENNY: Nog één hap.

(LAURA pakt de vork waar nog eten op zit van haar af.)

LAURA: Nu meteen.

PENNY: Goed.

(Voordat ze afgaat buigt PENNY zich voorover en hapt het eten van de vork af. Dan gaat ze boos af de keuken in.)

THEO: Dat is een beste eter.

LAURA: Dat mag je zeggen. Als McDonald tijdens de Ster langs komt, staan daarna haar tandafdrukken in de sofa.

THEO: Wacht maar tot ze een Big Mac ziet in HDTV.

LAURA: Ben je bijna klaar?

THEO: Ik ben nauwelijks begonnen.

LAURA: Hou dan je wafel en schiet op. *(hij gehoorzaamt terwijl LAURA op de bank gaat zitten een plan uit te broeden)* Denk na, Laura, denk na! Hoe kan ik hier weg komen? *(de DEURBEL gaat)* Wie kan dat nu zijn?

(LAURA pakt een paar tissues en gaat dan opendoen. Daar staat DEEN. Hij is een hyperactieve, magere jongen die wanhopig graag een rapper zou willen zijn. Hij draagt een petje met de klep opzij, een mouwloos wit T-shirt en heel erg "baggy" jeans.)

DEEN: Hé, yo! Wat's gebeurt?

LAURA: Wie ben jij?

DEEN: Ik ben Deodatus. Sommige mensen noemen me Deen, maar een lekkere chick zoals jij mag me bij mijn artiestennaam noemen.

LAURA: Wat is je artiestennaam?

DEEN: Deen-Teen. Dat schreeuwen de piepeltjes tenminste naar me.

LAURA: Deen-Teen?

DEEN: Dat klopt. Omdat ik acht tenen heb.

LAURA: Wat is er met die andere twee gebeurd?

DEEN: Aan elke voet. Baggertz, hè? Acht en acht. Mijn favoriete cijfertjes.

LAURA: Wat kwam je hier doen... Deen-Teen?

DEEN: Ik kwam hier je ADSL installeren. Zeg me waar je computer staat en ik laat je zo snel *streamen* dat je moederbord in de fik vliegt!

Yippy yeah!

LAURA: Ik dacht het niet.

DEEN: Hoe heet je?

LAURA: Laura.

DEEN: Nu niet meer. Ik noem je Laura-Wauw-Ja! Omdat we meer “wauw” girls zoals jij nodig hebben.

LAURA: Ik voel me vereerd. En nu eruit! We hebben geen ADSL besteld.

DEEN: Dat hoefde ook niet. Wij zijn gebeld door de piepeltjes van de kabelmaatschappij. Het ziet er deftig uit voor jullie. Zij installeren de HDTV en wij de ADSL. Gratis. Voor noppes. Geen euro's, geen centjes!

LAURA: Maar dat probeer ik iedereen te vertellen. Wij hebben geen HDTV besteld!

DEEN: (*ziet THEO werken aan het tv-toestel*) Je kan Deen-Teen niet bedonderen. Of ik moet dromen dat ik die kabelknaap hier voor me zie. (*tegen THEO*) Hé, mèn, alles chill in de kabelaria?

THEO: Sorry?

DEEN: Niks te sorriën. (*hij wuift het weg*) Maar neem de volgende keer mijn space in, kil.

LAURA: Spreek jij Nederlands?

DEEN: Hé, Laura-Wauw-Ja... wie is die opa?

LAURA: (*verstopt de computer onder haar deken*) Niemand.

DEEN: Dat zie ik. Maar waarom zit hij aan de kabels te knoeien?

LAURA: Dat is een heel goede vraag.

DEEN: Nou, waar staat je computer?

LAURA: Die hebben we niet.

DEEN: Mij dol je niet. Chicks kunnen niet zonder. Chillen en chatten Chillen en chatten. Het zit in hun bloed.

LAURA: Niet in dat van mij.

DEEN: (*ontdekt de computer en trekt de deken weg*) Hier is ie. Verstopt onder de deken. Je chat zoveel dat hij effe dutten wou.

LAURA: Ik heb geen tijd voor deze onzin. Ik moet naar een heel belangrijke afspraak.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto